

Sostinėje, Daukanto aikštėje, iškilmingu Trispalvės pakėlimu vilniečiai pradėjo šventinius renginius. Dabartinė karta susirinko minėti šios istorinės datos prie Signatarų namų, kur buvo paskelbta, kad atkuriamas Lietuvos valstybės Nepriklausomybė. Prezidentūroje Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus įteikė apdovanojimus valstybei labiausiai nusipelnusiems piliečiams. Operos ir baleto teatre vyko iškilmingas Valstybės atkūrimo dienos minėjimas.

Vidurdienį visų akys nukrypo į Kauną. Čia vyko istorinės prezidentūros atidarymo iškilmės, kuriose dalyvavo trys prezidentai: dabartinis šalies vadovas Valdas Adamkus, ministras pirmininkas Algirdas Brazauskas ir išrinktasis Prezidentas Rolandas Paksas. Po 63 metų virš prezidentūros rūmų vėl iškilmingai iškelta Lietuvos Prezidento vėliava. Kauno arkivyskupijos metropolitas Sigitas Tamkevičius pašventino šį atnaujintą pastatą ir palinkėjo, kad jis daugiau niekad netaptų mūsų pavergimo liudininku.

Prezidentas padėjo gėlių prie trijų buvusių Lietuvos vadovų: Antano Smetonos, Aleksandro Stulginskio ir Kazio Griniaus, paminklų. Prezidentūros kėime gausiai susirinkę kauniečiai ir miesto svečiai tikėjosi išgirsti Prezidento V. Adamkaus sveikinimą iš istorinio rūmų balkono, iš kurio daug kartų yra kalbėję šalies vadovai. Tačiau šalies vadovas V. Adamkus visus pasveikino nuo specialios pakylės. "Sveikinu gimtąjį Kauną ir visą Jūsų miesto bendruomenę su Vasario 16-ąja, su mūsų Nepriklausomybės diena. Prasminga, kad minėdami 85-ąsias Valstybės atkūrimo metines atveriam visuomenei senuosius Lietuvos Prezidento rūmus. Atveriam buvusios laisvos Respublikos - Kauno Lietuvos - simbolį. Tai irgi viltingo valstybės kūrimo ir tragiško jos praradimo ženklas. Todėl kreipdamasis į jus šioje istorinėje vietoje nuoširdžiai linkiu, kad Lietuvos Prezidento rūmai tarnautų Lietuvai, laisvei ir teisingumui. Kad iš jų niekada daugiau nebūtų pasitraukiama. Kaunas visad buvo stip-

Tevienija mus laisvės dvasia - stipri, sauganti ir kurianti jėga

Vasario 16-ąją šalyje iškilmingai paminėtos Lietuvos valstybės atkūrimo 85-osios metinės

Vytauto Kulikausko nuotr.

LPKTS Kauno skyriaus nariai po šv. Mišių žygiuoja Laisvės alėja

Ričarto Šakinio nuotr.

Kauno arkivysk. S. Tamkevičius iškilmingai pašventino prezidentūros pastatą

riausias lietuvių židinys. Esate Romo Kalantos miestas. Geriau nei kiti žinote laisvės ir nepriklausomybės vertę. Suprantate, kad savo laisvę ir savo demokratiją turime

saugoti ir ginti nuolat. Neabejoju, kad laisvės dvasia ir šiandien budi Jūsų širdyse kaip stipri, sauganti ir kurianti jėga", - kalbėjo V. Adamkus.

Šalies vadovo sveikinimo

žodį kauniečiai palydėjo skanduodami "ačiū". Ne vienas aplinkui braukė ašarą, nes šia kalba Prezidentas tarsi atsisveikino su jį išstikimais palaikančiais kauniečiais. Ovacijomis buvo palydėta ir istorinio XVIII amžiaus pabūklo salvė Lietuvos Prezidento Valdo Adamkaus garbei. Antroji salvė nuaidėjo Lietuvos Nepriklausomybės garbei.

Kauniečiai Vasario 16-ąją pradėjo švęsti nuo ankstyvo ryto. Prie įvažiavimų į Kauną vyko akcija "Su Vasario 16-ąja", kurios metu Kelių policijos pareigūnai ir šventiškai nusiteikę studentai sustabdytiems keliauninkams įteikė specialias trispalves vėliavas su užrašais: "2003 Vasario 16-oji. Sveikina Kauno miesto savivaldybė ir studentija".

Šv. Mišios buvo aukojamos Arkikatedroje bazilikoje, nuo jos prasidėjo ir iškilmingos studentų eitynės į Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelį. Čia skambėjo varpų muzikos koncertas. Tradiciniam minėjimui rikavosi su vėliavomis miesto organizacijų atstovai, Kauno

įgulos kariai. Pirmojo pulko vadas ir Vyčio kryžiaus kavaliarius pulkininkas Sergejus Madalovas iškilmingai pakėlė Vyčio kryžiaus vėliavą.

(keliami į 4 psl.)

Aktualijos

■ Tėvynės sąjungos (LK) prezidiumas sudarė darbo grupę Krikščioniškosios demokratijos frakcijai kurti. Atėityje gali būti pakoreguotas ir partijos pavadinimas. Naujai įsteigta frakcija turės platesnes galimybes siekti stipresnio krikščioniškųjų vertybių atstovavimo konservatorių idėjinėje ir praktinėje veikloje.

■ JAV prezidentas Dž. Bušas vertina teigiamai NATO sprendimą suteikti karinę pagalbą Turkijai karo Irake atveju.

■ Karaliaučiaus krašte planuojama atidaryti kelis nelegalių migrantų deportavimo centrus. Į juos bus siunčiami NVS ir Azijos šalių piliečiai, neteisėtai patekę į Lietuvą ir Lenkiją per Karaliaučiaus kraštą.

■ Prezidento V. Adamkaus vadovaujama Pilietybės komisija prieš Vasario 16-ąją 13 piliečių suteikė Lietuvos pilietybę, tarp jų ir neoficialiai Čekėnijos atstovei Lietuvoje A. Saijevai.

■ Euroderbybininkas P. Auštrevičius pritarė siūlymui referendumą dėl stojimo į Europos Sąjungą rengti dvi dienas. Taip žada pasielgti ir Lenkija bei Slovakija. Jis teigiamai vertina siūlymus sumažinti reikalavimus, pagal kuriuos referendumas laikomas įvykusi, o sprendimai jame - priimti.

■ Lietuvos mokslų akademijoje pristatyta monografija "Steponas Kairys", skirta žymaus Lietuvos politiko ir mokslo veikėjo, Vasario 16-osios Akto signataro S. Kairio gyvenimui nušviesti.

■ Kauno miesto taryba, patvirtinusi biudžetą 2003 metams, neįgalųjų žmonių rėmimui numato skirti 1 mln. 128 tūkst. litų. Praėjusiais metais buvo skirta 603 tūkst. litų.

■ Priskėlimo bažnyčios atstatymo fondui, naudojantis AB "Lietuvos telekomas" 900-ąja telefono linija, jau surinkta per 100 tūkst. litų. Tai rodo, jog Lietuvos visuomenė nori, kad šis unikalus architektūros paminklas būtų atstatytas.

■ Lietuvos gyventojai, pareiškę norą kompensacijas už valstybės gražinamą nekilnojamąjį turtą gauti akcijomis, dažniausiai pageidauja gauti bendrovės "Lietuvos telekomas" akcijų.

Ingrida VĖGELYTĖ

Žinios iš Seimo

Ieškant glaudesnio bendradarbiavimo su konservatoriais

Vasario 14 d. Vilniuje įvyko dviejų dešiniųjų partijų – Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) ir Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos (LPKTS) – jungtinis posėdis. Šiame posėdyje tolesnio bendradarbiavimo būdus svarstė TS (LK) prezidentas ir LPKTS politinė taryba.

Konservatoriai neslėpė norų, kad bendradarbiavimas su buvusiais politiniais kalinių ir tremtinių ateityje peraugtų į bendrą partiją. Toks susijungimas būtų konservatorių matomos nuoseklios politinės dešinės raidos etapas. TS (LK) frakcijos Seime seniūnas A. Kubilius ne kartą viešai yra sakęs, kad Lietuvos politinę dešinę nori matyti veikiančią tais pačiais principais kaip ir Europoje, kur veikia dvi dešinėsios politinės jėgos: liberalai ir konservatoriai. Pasak A. Kubiliaus, konservatyvų sparną Lietuvoje galėtų sudaryti konservatoriai, buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai bei krikščionys demokratai. Po truputį ši politikų vizija mėginama įgyvendinti.

Tuo tikslu TS (LK) persitvarko, steigia savo vidaus struktūrose frakcijas, kalbama netgi apie partijos pavadinimo keitimą.

Minėtame jungtiniame posėdyje siūlydamas LPKTS jungtis su TS (LK) A. Kubilius teigė, kad tik taip galima būtų pasiekti naują kokybę. Nauja jungtinė dešiniųjų politinė jėga galėtų puikiai pasirodyti artėjančiuose Seimo rinkimuose. A. Kubilius prognozavo, kad tada galima būtų Seime išsikvoti 30-40 vietų, iš kurių 10 atitektų buvusiems politiniams kaliniams ir tremtiniams. Tad, pasak konservatoriaus, jų interesai ir idėjos Seime būtų dar geriau atstovaujami.

Konservatorė Rasa Juknevičienė tik ką grįžusi iš Strasbūre ir Briuselyje vykusiu susitikimu su Europos liaudies partijos vadovais teigė, kad įstojus į ES buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai Europos liaudies partijos veikloje galėtų dalyvauti su konservatoriais kaip viena politinė jėga, turinti tą pačią vertybių sistemą.

Europos Parlamente dabar veikia trys frakcijos: socialdemokratų, liberalų ir Europos liaudies, kurią sudaro konservatyvios ir krikdemiškos Europos šalių partijos. Beje, ši frakcija Europos Parlamente yra pati gausiausia.

R. Juknevičienė sakė, kad Europos liaudies partijos atstovai nėra girdėję apie Lietuvoje veikiančią tokią gausią partiją kaip LPKTS. Tad teigė, kad buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai privalo turėti savo atstovus Europos Parlamente. Taip jie galėtų lengviau vykdyti šviečiamąją veiklą Europoje pasakodami apie komunizmo nusikaltimus mūsų šalyje ir kitur.

LPKTS atstovai kitaip nei konservatoriai mato bendradarbiavimo galimybę. Jie norėtų pradėti nuo didesnio tarpusavio pasitikėjimo, galėjimo susitarti visais klausimais, glaudesnio

bendradarbiavimo pagal jau pasirašytus susitarimus.

Prisijungs dalį moderniųjų krikdėmų

Vasario 18 d. Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) prezidentas paskelbė sudaręs darbo grupę Krikščioniškosios demokratijos frakcijai kurti, o ateityje gali pakoreguoti ir partijos pavadinimą. Ši frakcija turės „platesnes galimybes siekti stipresnio krikščioniškų vertybių atstovavimo konservatorių idėjinėje ir praktinėje veikloje“, dalyvaus rengiant partijos įstatų projektą.

TS (LK) pirmininkas Vytautas Landsbergis žiniasklaidai užsiminė, jog svarstoma galimybė pakoreguoti partijos pavadinimą, kad jame atsispindėtų krikščioniškoji kryptis.

Realiausias Krikščioniškosios demokratijos frakcijos vadovas, jau paskirtas darbo grupės vadovu, - Moderniųjų krikščionių demokratų sąjungos (MKDS) pirmininko pavaduotojas, Seimo narys Artūras Vazbys.

MKDS yra nusprendusi jungtis su Lietuvos centro ir Liberalų sąjunga, sudarydama liberalios pakraipos partiją. Sprendimą prisijungti prie konservatorių A. Vazbys pavadino „būdu išlikti krikdėmu“. Jo nuomone, jungtinėje centristų, liberalų ir moderniųjų krikščionių demokratų partijoje jis neturėtų tokios galimybės.

A. Vazbys neigė, jog MKDS skyla. „MKDS paprasčiausiai pasinaikina kaip organizacija. Kai organizacija pasinaikina, nėra prasmės kalbėti apie jos skilimą“, - sakė MKDS pirmininko pavaduotojas.

I. Uždavins susitiko su V. Landsbergiu

MKDS ketinant likviduotis, politinėje padangėje atsirado nauja krikščioniškosios pakraipos partija - Lietuvos krikščioniškosios demokratijos partija (LKDP), kurios įkūrėjai, dar prieš kelerius metus būdami Lietuvos krikščionių demokratų partijos nariais, atsiskė jungtis su Kazio Bobelio vadovaujama Krikščionių demokratų sąjunga. Iš minėtų partijų sąjungos gimusios politinės partijos „Lietuvos krikščionys demokratai“ valdybos pirmininkas Petras Gražulis BNS teigė manąs, jog Lietuvos krikščioniškosios demokratijos partijos (LKDP) įkūrimą inspiravo konservatoriai.

Lietuvos krikščioniškosios demokratijos partijos lyderis Ignacas Uždavins šią savaitę buvo susitikęs su TS (LK) pirmininku Vytautu Landsbergiu bei pirmininko pavaduotoju Antanu Stasiškiu.

V. Landsbergis patvirtino, jog konservatoriai svarsto galimybę artėjančiuose rinkimuose bendradarbiauti su Lietuvos krikščioniškosios demokratijos partija. „Taip pat kaip ir su kitomis centro ir dešinės partijomis, kurios supranta tokio bendradarbiavimo svarbą“, - pabrėžė konservatorių lyderis.

LGGRTC naujienos

■ Vasario 12 d. Vilniaus rotušėje buvos pristatytas ką tik pasirodęs naujas vardyno „Lietuvos gyventojų genocidas“ tomas bei simboliškai prisiminti tūkstančiai Lietuvos ir Vilniaus gyventojų, kuriuos buvo įsukęs XX amžiaus teroro verpetas. Renginio metu Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus buvusiems politiniams kaliniams, valstybinių bei visuomeninių organizacijų atstovams įteikė daugiau kaip dešimt metų vykdomo projekto leidinius – vardyno „Lietuvos gyventojų genocidas“ tomus.

Jau beveik 15 metų Lietuvoje tiriami nusikaltimų žmoniškumui, genocido ir karo nusikaltimų padariniai Lietuvos visuomenei. Vykdomų martirologinių tyrimų metu siekiama nustatyti sovietinio genocido ir teroro aukų likimą. Žuvusių, ištremtų, įkaltintų žmonių biografijos yra pagrindas sudaryti aukų vardynus. LGGRTC per pastaruosius 5 metus surinko ir patikslino informaciją bei trijose knygose paskelbė terora ir genocidą patyrusių apie 86 000 Lietuvos piliečių likimą bei ruošiasi ateityje paskelbti dar 150 tūkst. biografijų.

■ LGGRTC Memorialinis departamentas, vykdydamas „Gyvosios atminties“ programą, bendradarbiauja su LR prezidentūra, Švietimo ir mokslo ministerija, Geoinformacinių sistemų centru, Vaizdo ir garso archyvu bei Lapteviečių brolija.

Vykdamas programą „Pokario istorija jaunimui“ drauge su Krašto apsaugos ministerija organizuojamos pažintinės vasaros stovyklos moksleiviams. Šioje programoje dirbama kartu su Jaunimo tarptautinio bendradarbiavimo agentūra, o drauge su Švietimo ir mokslo ministerija rengiamas respublikinis moksleivių rašinių „Lietuvos kovų už laisvę, kariuomenės bei netekčių istorijos“ konkursas.

Vykdamas „Memorialinių vietovių ir jose pastatytų statinių inventorizacijos ir sąvado sudarymo“ programą LGGRTC centro Memorialinis departamentas bendradarbiauja su visuomeninėmis organizacijomis, vykusiomis į ekspedicijas po lietuvių tremties ir kalinimo vietas bei įamžinusiomis tose vietose žuvusių lietuvių atminimą. Taip pat aktyviai bendradarbiaujama su Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjunga, vykdančia memorialinių vietovių ir statinių inventorizaciją bei fotofiksaciją. Šioje veikloje taip pat talkina ir Lietuvos 1941 m. birželio 22-28 d. sukilėlių sąjunga. Su LR kultūros vertybių apsaugos departamentu bendradarbiaujama dėl memorialinių vietovių ir statinių įtraukimo į LR nekilnojamojo kultūros vertybių registrą, taip pat dėl šių objektų apsaugos bei priežiūros. Dėl memorialinių vietovių ir statinių įtraukimo į savivaldybių vietinius nekilnojamojo kultūros vertybių registrus, taip pat dėl šių objektų apsaugos

bei priežiūros bendradarbiaujama ir su LR miestų ir rajonų savivaldybių paminklotvarkos tarnybų darbuotojais. Vykdamas minėtą programą taip pat bendradarbiaujama su respublikinės ir vietinės reikšmės muziejais, Lietuvos kraštotyros draugija, renkančia medžiagą apie memorialines vietas ir žuvusius rezistentus, miestų ir rajonų savivaldybėmis bei su respublikiniu Jaunimo turizmo centru, kuris vykdo programą „Atsiminimų apie tremties ir kalinimo vietas, laisvės kovų dalyvius rinkimas“.

■ LGGRTC kartu su Vilniaus universitetu tęsia prieš dvejus metus pradėtą studiją „Sovietų ir nacių okupacijų psichologiniai padariniai“. Asmeniškai ir paštu jau apklausta per tūkstantį įvairioms nukentėjusių grupėms priskirtų asmenų.

Tyrimo dalyviai labai geranoriškai reagavo į kvietimą dalyvauti šioje studijoje – atsakymus paštu atsiuntė daugiau nei aštuoniasdešimt procentų pakviestųjų. Paprastai apklausose paštu atsiliepiama tik iki penkiasdešimties procentų pakviestųjų.

Dabar pradamas kitas tyrimų etapas – bus apklausiami tokio pat amžiaus tiesiogiai nebuvo represuoti žmonės. Kaip ir pirmajame etape, tyrimo dalyviai pirmiausia telefonu kviečiami dalyvauti tyrime, garantuojamas visiškas jų duomenų slaptumas. Gavus sutikimą, paštu išsiunčiama apklausos anketa. Žmonės turi teisę bet kuriuo momentu atsisakyti dalyvauti tyrime.

Ši studija leis padaryti moksliskai pagrįstas išvadas apie sunkaus traumavimo ilgalaikes pasekmes aukoms.

■ LGGRTC ir Vilniaus visuomeninių iniciatyvų centras „Demokratija Baltarusijai“ pasirašė bendradarbiavimo deklaraciją, kurioje numatyta keistis informacija apie atliekamus mokslinius tyrimus, organizuoti bendras konferencijas ir seminarus, skirtus karo, nacistų, komunistų ir kitiems nusikaltimams tirti; ruošti šiai temikai skirtas parodas bei edukacines programas, bendradarbiauti leidybos srityje.

Šių metų sausį „Demokratijos Baltarusijai“ koordinatoriai supažindino LGGRTC centro vadovus su 2003 m. planais, rengiamais projektais, bendradarbiavimo galimybėmis.

■ LGGRTC rengia sutartį su Kauno technologijos universitetu dėl Laisvės kovų dalyvių paliudijimų ir prisiminimų, įrašytų į vaizdo juostas, perrašymo į kompaktinius vaizdo diskus. Šie darbai jau vyksta, o sutartis bus pasirašyta artimiausiu metu. Ateityje planuojama parengti išsamų vaizdo archyvą.

LGGRTC centras prašo visų, turinčių asmenines vaizdo įrašų, kuriuose užfiksuoti jau mirusių Laisvės kovų dalyvių paliudijimai, kolekcijas, paskambinti tel. (8-5) 266 32 78 arba 231 41 49 Daliui Žygeliiui.

Ingrida VĖGELYTĖ

Apdovanojimų lietus sutelkė valstybininkus

Minint 85-ąsias Lietuvos valstybės atkūrimo metines Vilnius išgyveno neįtikėtina pakilios tautinės dvasios valstybės šventę. Apžvalgininkai šią valstybingumą šventę pavadino V.Adamkaus atsisveikinimo ir triumfo diena, nors šalies vadovo testamentą turėtume išgirsti jo paskutinio metinio pranešimo Seime metu – vasario 24-ąją.

Iš tiesų tam tikri jo sprendimai, padaryti Lietuvai jau išsirinkus naująjį Prezidentą, lyg ir buvo tam tikros gairės. Pavyzdžiui, V.Adamkus suteikė pilietybę čečėnų atstovei Lietuvoje A.Saijevai. Nuo šiol niekas negalės varyti jos lauk iš Lietuvos, o buvusiems politiniams kaliniams ir tremtiniams neberekės protesto akcijomis ginti šios Rusijos naikinamos tautos atstovės.

Tikra tautos santalka galima pavadinti ir V.Adamkaus apdovanojimus. Iš viso vasario 14 d. pasirašytame dekrete dėl Lietuvos ir užsienio valstybių piliečių apdovanojimo ordinais ir medaliais Vasario 16-osios - Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga yra beveik 200 politikų, kultūros atstovų, pedagogų, verslininkų.

Šis apdovanojimų lietus nuplovė

senas nuoskaudas ir išryškino tikruosius daiktų kontūrus. Pagaliau oficialiai pripažinta, kad V.Landsbergis buvo Lietuvos vadovas, Prezidentas. Jam, kaip ir A.Brazauskui, už nuopelnus Lietuvai įteiktas Vytauto Didžiojo ordinas su aukso grandine. Konservatorių lyderis V.Landsbergis ir premjeras A.Brazauskas tapo pirmaisiais asmenimis, kuriems suteiktas šis apdovanojimas, įsteigtas pernai įsigaliojusiu Valstybės apdovanojimų įstatymu.

Dar keliais ordinais V.Adamkus sudarė sunkumų išrinktajam Prezidentui R.Paksui netrukdomai susidoroti su Lietuvos saugumo struktūrų vadovais. Baigiantis kadencijai Prezidentas nepabūgo "Respublikoje" eskaluojamo skandalo prieš Valstybės saugumo departamento vadovą M.Laurinkų ir apdovanojo jį Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro kryžiumi, o Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorių Valentina Junoką – "Už nuopelnus Lietuvai" Karininko kryžiumi.

Dėkodamas už nuveiktus darbus Prezidentas kvietė visus susitelkti tolesniam darbui.

Jonas BALNIKAS

G.Šrioderis ir Ž.Širakas kelia grėsmę Europos Sąjungai ir NATO

Praėjusią savaitę Vokietijos, Prancūzijos ir Belgijos pastangomis buvo kilusi Šiaurės Atlanto Aljanso krizė. Šios trys NATO narės atmetė JAV pasiūlytą planą dėl pagalbos vienintelei musulmoniškai valstybei – Aljanso narei Turkijai galimo karo Irake atveju. Visų politikos apžvalgininkų nuomone, Berlynas, Paryžius ir Briuselis sukėlė pačią didžiausią NATO krizę nuo Aljanso sukūrimo dienos. Pasigirdo netgi kalbos apie NATO subyrėjimą. NATO generaliniam sekretoriui Džordžui Robertsonui tik po nepaprastai įtemptų derybų pavyko bent jau laikinai sureguliuoti problemą. Kaip žinoma, Prancūzija dar 1966 m. valdant generolui Šarliui de Goliui pasitraukė iš NATO karinių struktūrų, todėl jos atstovas karinio planavimo komiteto posėdyje nedalyvavo. Tik Dž.Robertsono pastangų dėka pavyko priimti sprendimą suteikti Turkijai karinę pagalbą. Vokietija ir Belgija sutiko sušvelninti savo poziciją, nors dar vasario 8 d. Prancūzija, Vokietija ir bemat šia sumaištimi pasinaudojusi Rusija Paryžiuje paskelbė bendrą pareiškimą, kuriame reiškiamas pasiryžimas visokiais būdais priešintis JAV politikai Irako atžvilgiu. Tai buvo aiškus Berlyno ir Paryžiaus užsienio politikos kurso pakeitimas ir atsiribojimas nuo strateginio pagrindinio sąjungininko – Jungtinių Amerikos Valstijų. Ne tik Vokietijos opozicijoje esantys krikščionys demokratai, bet ir žinomi vokiečių istorikai ir politologai tokią

dabartinio kanclerio Gerardo Šrioderio politiką išduodant Vašingtoną ir pasirenkant Maskvą įvertino kaip labai pavojingą, o patį kanclerį – kaip nesusigaudantį vykstančiuose istorijos procesuose. Buvęs Vokietijos kancleris Helmutas Kolis negailestingai sukritikavo G.Šrioderį už jo itin pavojingą suartėjimą su Rusija. H.Kolis įspėjo – jeigu Vokietija ir toliau draskys NATO, tai Europoje ims dominuoti Rusija. Kitas žinomas Vokietijos krikščionių demokratų politikas Wolfgangas Šoiblə pabrėžė, kad JAV reikalingos Europai, nes besikuriant nauja ašis – Paryžius-Maskva-Berlynas gali galutinai suskaldyti Europą, ko ir siekia Rusija.

Na, o Prancūzijos prezidentas Žakas Širakas grubiai užsipuolė Rytų ir Vidurio Europos valstybes iš vadinaamojo Vilniaus dešimtuko, pareiškęs savo paramą JAV dėl Irako problemos. Ž.Širakas leido suprasti, kad šios valstybės net gali būti nepriimtotos į Europos Sąjungą. Tokia Prancūzijos prezidento pozicija irgi yra tarsi saldus balzamas Maskvai. Ž.Širakas nesuvokia ar nenori suvokti, kad išsivadavusios iš komunizmo ir Maskvos letenų Rytų ir Vidurio Europos valstybės pagrįstai laiko JAV savo pagrindiniu sąjungininku ir gynėju nuo niekur nedingusios Rusijos grėsmės.

Rytų Europos politikai labai neigiamai reagavo į Prancūzijos prezidento įžeidžiančius pareiškimus Vilniaus dešimtuko šalių atžvilgiu.

Komunistinė praeitis neduoda ramybės kairiesiems politikams

Rytų Europoje šiemet itin suaktyvėjo buvusių komunistų veikla prieš rezistentų teises ginančias ir istorinę tiesą skelbiančias įstaigas ir organizacijas.

Vengrijoje norėtų uždaryti Teroro namus

Į Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrą sausį pagalbos kreipėsi Vengrijos genocido muziejaus, vadinamo Teroro namais, direktorė Marija Šmit. Savo laiške ji prašo tarptautinės bendruomenės pagalbos, kad būtų išsaugotas unikalus ir labai populiarus Europoje muziejus – Teroro namai. Šis muziejus pastaruoju metu patiria Vengrijos kairiųjų politikų politinį spaudimą. Jie iš pat pradžių nebuvo patenkinti muziejaus koncepcija, tačiau dabar spaudimas taip suintensyvėjo, kad neįmanoma vykdyti jo veiklos.

Teroro namai – unikalus muziejus, turintis išsamią ekspoziciją apie nacių ir sovietų nusikaltimus Vengrijos okupacijos metais. Beveik prieš metus duris atvėrusį muziejų jau aplankė per 200 tūkst. žmonių. Beje, LGGRTC darbuotojai "Tremtiniui" yra pasakoję, kad kurdami šį muziejų vengrai lankėsi Vilniuje, buvusiuose KGB rūmuose veikiančiame Aukų muziejuje. Čia jie nusižiūrėjo "šlapiosios" ir "minkštosios" kamerų bei kitas idėjas.

Muziejaus direktorė laiške rašo, jog Vengrijoje po 2002 m. rinkimų valdantieji kairieji remdamiesi architektūriniais ir estetiniais argumentais pirmiausia pradėjo kritikuoti pastato fasadą. Antroji kritikos banga palietė pačią muziejaus koncepciją. "Vengrijos socialistų partijos pirmininkas pareiškė, kad muziejus turi būti pervadintas į Susitaikymo namus ir visa ekspozicija turėtų būti atitinkamai pakeista", - rašoma laiške. Socialistų valdomas parlamentas pasiūlė sumažinti muziejaus finansavimą 50 proc. Tai pažeidžia muziejaus ir Kultūros ministerijos sutartį. "Pataisos, kurios sumažino biudžetą – tai sutrikdė muziejaus veiklą – buvo pasiūlytos parlamento nario Ivano Peto, kuris šiuo metu vadovauja parlamento Kultūros komitetui, - rašo M.Šmit. - Tačiau jis niekada nėra peržengęs muziejaus slenkščio. Šio parlamentaro tėvas Laslo Peto vadovavo vengrų slaptajai policijai, Valstybės gynybos komitetui, pačiu tamsiausiu sovietų režimo laikotarpiu. Jo tėvo nuotraukos ir veikla muziejuje yra paskelbta šalia kitų žmonių, prisidėjusių prie nusikaltimų. Muziejaus koncepcija ir jo veikla neturi nieko prieš vaikus tų žmonių, kurie prisidėjo prie režimo nusikaltimų. Ji numato, kad susitaikydami turime pasimokyti iš savo klaidų, kad praeities siaubas nepasikartotų."

Pagaliau direktorė pabrėžia, kad visai neseniai Vengrijos pokomunistinė vyriausybė inicijavo dar vieną

spaudimą. Šių metų sausio 10 d. ji priėmė sprendimą gražinti dalį finansavimo mainais už jo politizavimą. "Vyriausybė siekia sumažinti muziejaus nepriklausomybę per įstatymus ir inkorporuodama į muziejaus valdymo organus savo atstovus. Vyriausybė pareiškė, kad ji norėtų dar kartą patikslinti komunizmo nusikaltimų mastą. Mes prašome tarptautinės bendruomenės pagalbos..."

Lenkijoje užkliuvo Tautos atminties institutas

Sausio pabaigoje "Laisvosios Europos" radijas pranešė, kad dalis Lenkijos valdančiosios Kairiųjų demokratų sąjungos politikų nori suvaržyti Tautos atminties instituto veiklą. Jie siūlo naikinti šios įstaigos tardomąjį skyrių. Neva tą darbą, kurį dirba Tautos atminties instituto prokurorai, gali atlikti paprasta prokuratūra. Dešinioji opozicija, bažnyčia ir dalis inteligentijos tvirtina, kad šio instituto veikla visų pirma neparanki tiems, kurie bijo tiesos apie praeitį.

Paskutiniu metu komunistinės santvarkos dešimtmečiu Lenkijoje buvo apie 70 tūkst. slaptų saugumo bendradarbių, dar daugiau jų buvo stalinizmo laikais. 1998 m. buvo įsteigtas Tautos atminties institutas, kuris ir turėjo susidoroti su šiuo praeitos epochos paveldu. Institutą sudaro trys sektoriai: mokslinis, archyvų ir tardymo, kuris atlieka ir prokuratūros funkcijas. Būtent pastarojo sektoriaus veikla labiausiai neparanki kai kuriems lenkų politikams.

Kai prieš pusantrų metų parlamento rinkimus laimėjo kairieji, Tautos atminties institutą pradėjo kamuoti finansinės problemos. Antri metai iš eilės mažinama valstybės dotacija.

Labiausiai instituto veiklą kritikuoja Aukštesniųjų parlamento rūmų Senato vicepirmininkas socialdemokratas Ričardas Ježembovskis. Apžvalgininkai teigia, kad senatoriaus Ježembovskio išpuolis sietinas su instituto archyvų tvarkymo pabaiga. Kai bus sutvarkytos visos bylos, nukentėjusieji nuo komunistų specialiųjų tarnybų galės susipažinti su savo bylomis ir sužinoti savo persekiotojų pavardes. "Tuomet paaiškės, kad daug žinomų politikos ir ūkio atstovų savo karjerą pradėjo komunistinių specialiosiose tarnybose", - savitiraščiu "Wprost" sakė Tautos atminties instituto kolegijos narys istorikas prof. A.Grajevskis.

Iki šiol institutas ištyrė 28 bylas, kurias perdavė nagrinėti teismams.

Kairiųjų politikų užmojus riboti instituto veiklą kritikuoja mokslo, kultūros atstovai, Lenkijos Katalikų Bažnyčia. Nuo kairiųjų demokratinės sąjungos veikėjų sumanymo atsiriboję ir premjeras Mileris. Jis užtikrina, kad valdžia nesiruošia pertvarkyti Tautos atminties instituto veiklos. Tačiau kai kurie opozicijos politikai nelabai pasitiki tokiais pažadais ir nuogąstauja, kad prie šio klausimo bus bandoma sugrįžti vėliau, po referendumo dėl narystės Europos Sąjungoje.

Tevienija mus laisvės dvasia - stipri, sauganti ir kurianti jėga

(atkelta iš 1 psl.)

Kauno meras Giedrius Donatas Ašmys, apskrities viršininkas Valentinas Kalinauskas ir kiti valdžios ir kariškių atstovai pasveikino gausiai susirinkusius miestiečius su Nepriklausomybės švente, padėjo gėlių prie Nežinomo kario kapo ir Laisvės paminklo. Vyko Kauno įgulos karinis paradas. Virš miesto praskrido Karinių oro pajėgų lengvasis atakos lėktuvas L-39. Vienybės aikštėje vyko akcija "Gyvoji vėliava", kurios metu žmonės rankose laikė apie 3 tūkst. geltonos, žalios ir raudonos spalvos balionų. Pasibaigus akcijai žmonės dalijosi balionus, iš jų formuodami simbolines Trispalves. Mažasis Arnas, Lietuvos savanorio Vinco Prapuolenio ainis, drauge su moterimi Irena Prapuolieniene mums pasidžiaugė, jog Trispalvę ir balionų parneš dar lopšyje esančiam broliukui Nedui.

Valstybės atkūrimo dieną Kaune įprasmino ir daugiau renginių. VDU salėje koncertavo miesto moksleivių chorai, vyko jaunimo renginiai, Kauno kultūros centre vyko koncertas "Ateinanti karta Lietuvai", Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje aidėjo varpų muzikos koncertas, po kurio valstybės vadovai padėjo gėlių prie Nežinomo kario kapo ir Laisvės paminklo. Jiems dalyvaujant iškilmingai nuleista Vyčio Kryžiaus vėliava.

Sakralinės muzikos gerbėjams pa-

minklinėje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje koncertavo Kauno valstybinis choras ir Kauno kamerinis orkestras.

Šventę vainikavo Kauno skautų iškilminga rikiuotė Vienybės aikštėje bei fejerverkas, kurį miestui dovanojo Lietuvos kariuomenės karinės oro pajėgos.

Išvakarėse Valstybės dienos minėjimas įvyko Kruonio šile. Renginyje prasidėjo šv. Mišiomis Švč. Mergelės Marijos Angelų Karalienės bažnyčioje, kur vadovaujant Kaišiadorių vyskupui Juozapui Matulaičiui buvo meldžiamasi už Lietuvos laisvę, žuvusius ir Kruonio šile palaidotus partizanus. Bažnyčioje giedojo choras "Margiris".

Jų žygis buvo pagerbtas iškilminga eisena su vėliavomis ir deglais. Kauno Jūrų skautai pakartojo laisvės kovotojų žygį - į minėjamą atkeliavo pėsčiomis. Jaunesnieji šios ir kitų jaunimo organizacijų nariai atvyko iš Kauno dviem autobusais.

Kruonio šile, prie šalia broliškos partizanų kapavietės iškilusio atmi-

Šventėje gausiai dalyvavo jaunimas

nimo kryžiaus, liepsnojo laužas ir buvo iškilmingai iškelta Trispalvė. Pagerbiant žuvusius laisvės kovotojus apie jų švento atminimo reikšmę dabartinei kartai kalbėjo Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis, šio miesto me-

ras Pranas Zaveckas, tremtinys Antanas Paulavičius, LPKTS valdybos pirmininkas Antanas Lukša ir kiti renginio garbūs svečiai. Čia palaidoto partizano Broniaus Jokubausko sesuo Ona Revuckienė atskleidė ne tik traagiškas brolio žūties aplinkybes, bet ir papasakojo apie ilgą kančios kelią, kurį tremtyje patyrė motina, brolis Vytautas ir sesuo Elena. Žuvusiųjų kūnai buvo keletą dienų niekinami Kruonio aikštėje. Joje žuvusiųjų atminimo jau trylikti metai susirenka pagerbti jauni šaukčiai, skautai, kudirkaičiai, kovų draugai.

LPKTS būstinės salėje vykusiame Lietuvos Valstybės atkūrimo dienos minėjime buvo pagerbti žmonės, savo gyvybių ir kančios kaina padovanoję laisvę. Skambėjo tremtinių choro "Ilgešys" dainos, šio choro vadovai poetai Antanas ir Bronė Paulavičiai deklamavo savo kūrybos posmus.

Anot Prezidento V. Adamkaus žodžių, pasakytų minint Valstybės atkūrimo dieną Vilniuje, pačiais gūdžiausiais laikais ši diena telkė mus į laisvę ir Lietuvą mylinčių žmonių bendriją. Būtent į tokią bendriją ji turi kviešti ir telkti mus šiandien.

Konkurso rezultatai džiugina

Konkursas tema "Ką žinai apie Lietuvos kariuomenę ir Lietuvos laisvės kovų istoriją" buvo surengtas Anykščiuose. Jame dalyvavo moksleiviai iš 15 mokyklų: Jono Biliūno ir Antano Vienuolio gimnazijų, Antano Baranausko, Troškūnų Kazio Inčiūros, Kavarsko vidurinių, Debeikių ir Kurklių pagrindinių mokyklų.

Konkursas vyko dviem turais. Pirmajame moksleiviai atsakinėjo raštu į pateiktus 30 klausimų. Į finalinį turą pateko Tomas Mameniškis ir Norbertas Černiauskas iš Antano Vienuolio gimnazijos bei Inga Stankevičiūtė iš Debeikių pagrindinės mokyklos. Vertinimo komisija: S. Braziulis - Anykščių r. teritorinio gynybos štabo kapito-

nas, G. Vaičiūnas - Anykščių sav. karo prievolės administravimo specialistas, P. Petrylienė - LPKTS Anykščių sk. pirmininkė, R. Guobis - Antano Baranausko ir Antano Vienuolio-Žukausko memorialinio muziejaus darbuotojas, I. Beresnevičiūtė - Anykščių sav. Švietimo sk. inspektorė, patenkinti konkurso dalyvių žiniomis. Moksleiviai, laimėję pirmąsias vietas, vyks į Vilnių, kur dalyvaus respublikiniame moksleivių konkurse-viktorinoje. Šiame respublikiniame konkurse pakviesti N. Černiauskas ir T. Mameniškis iš Antano Vienuolio gimnazijos.

Rašinio konkurso laureatu tapo Troškūnų Kazio Inčiūros vid. mokyklos moksleivis Audrius Alkauskas už rašinį "Tai išsaugojo atmintis". Pirmoji vieta teko Debeikių pagr. mokyklos moksleiviui Aurimui Miškiniui, antroji - Kavarsko pagr. mokyklos mokiniai Jolitai Buinevičiūtei, trečioji - dviem Kurklių pagr. mokyklos moksleivėms - Rimantei Matelytei ir Gitanai Masiulytei.

Konkursai Anykščių rajono mokyklose vyksta ne pirmus metus. Moksleiviai jų metu pademonstruoja puikias žinias. Tai nu-teikia optimistiškai.

Prima PETRYLIENĖ
LPKTS Anykščių sk.
pirmininkė

Motinos Trispalvė

Minint Vytauto Didžiojo karūnavimo metines - 1932 m. rugsėjo 8 d. - prie mūsų namų suplevėsavo nauja graži Trispalvė. Ją tėvelis keldavo per valstybines šventes ir didžiavosi pagrindiniu savo tautos simboliu. Prasidėjus trėmimams ir politinei suirutei mūsų šeima buvo išblaškyta (tėvelis jau miręs), liko tik mama su dideliu skausmu ir Trispalve, kurią ji kruopščiai saugojo.

Kai po 16 metų grįžau iš lagerio ir man buvo leista aplankyti mamą (ne gyventi), ilgai kalbėjome, nes viena kitai turėjome ką pasakyti. Kai rengiausi išvykti, mama parodė kabantį prie durų seną švarką ir pasakė: "Dukrele, po švarko pamušalu paslėpta mūsų Trispalvė. Kai Lietuva bus laisva (tuo ji ne kiek neabejojo), iškabink ją prie mūsų namų".

Tai buvo lyg pranašystė. Jos išsaugota šventa relikvija ir šiandien švenčių proga ple-vėsuoja prie mano lango.

Gražina PODERYTĖ
Buvusi politinė kalinė

Elektrėnai

Pratęskite "Tremtinio" prenumeratą

Prenumeratos kaina su pašto paslaugomis:

1 mėn. - 4,80 Lt, 3 mėn. - 14,40 Lt, 6 mėn. - 28,80 Lt, metams - 57,60 Lt. Vienas "Tremtinio" egzempliorius kainuoja 1,20 Lt. Indeksas - 0117.

Mūsų adresas: "Tremtinys", Laisvės al. 39, 3000 Kaunas, Lietuva (Lithuania).

Konkurso nugalėtojai (iš kairės): A. Alkauskas, I. Stankevičiūtė, T. Mameniškis, N. Černiauskas, viduryje - teritorinio gynybos štabo kpt. S. Braziulis

Algimantas KUNDROTAS

Jonas BALNIKAS

Tenetemdo skurdas vilties Ne viskas taip paprasta

Pernai prezidentūros užsakymu Lietuvoje buvo atlikta skurdo tyrimo studija. Apibendrinant gautus duomenis nustatyta, jog skursta beveik 70 proc. Lietuvos gyventojų. 16 proc. šalies piliečių gyvena dideliame skurde, o 1 proc. žemiau didelio skurdo ribos, t.y. jų pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui, yra mažesnės nei 135 Lt (valstybės remiamos pajamos vienam gyventojui) per mėnesį. Tokių žmonių Lietuvoje gyvena apie 35 tūkst. Mokslininkų apskaičiuota, kad šiuo metu Lietuvoje skurdo riba yra 386 litai per mėnesį vienam šeimos nariui, todėl kiekvienas iš mūsų gali nesunkiai apskaičiuoti, ar jis jau pakliūva į statistines skurstančiųjų gretas, ar dar ne.

Keičiantis šalies ekonominei situacijai, kai rinka persiorientuoja iš planinės į laisvąją, tūkstančiams šalies gyventojų tenka prisitaikyti prie nuolat kintančių sąlygų, kai jų turimos žinios, patirtis, kvalifikacija jau nebeatitinka nūdienos reikalavimų. Sunyksta ištisos gamybos šakos, tačiau kuriamos naujos, kurioms reikia visai kitokios patirties ir įgūdžių. Per dvyliką nepriklausomybės metų įvyko žymių pokyčių darbo rinkoje. 1991 metais vieną pensininką išlaidė trys dirbantieji, o dabar tik truputį daugiau nei vienas dirbantysis. Šiuo metu oficialus nedarbas siekia 11 proc., o neoficialus – 16 proc. Didelis nedarbas sudaro sąlygas plisti benamystei, kai turėtas būstas prarandamas už skolas, o kitam įsigyti nėra lėšų. Narkomanija, alkoholizmas, prostitucija, užkrečiamos ligos, nusikalstamumas įgauna grėsmingus mastus. Stiprėja nusivylimas, depresijos ir agresijos tendencijos. Smurtas prieš silpniausius visuomenės narius – senus žmones, invalidus ir vaikus – tampa kasdienybe. Valstybė jau nesugeba vykdyti savo prisiimtų įsipareigojimų švietimo, sveikatos, socialinės apsaugos ir kitose srityse. Aukštasis išsilavinimas tampa sunkiau pasiekiamas vis platesniam sluoksniui jaunų žmonių. Jaunimas,

nematydamas perspektyvų, emigruoja iš Lietuvos. Per dešimtmetį valstybė tokiu būdu prarado per 200 tūkst. savų piliečių. Dešimtys tūkstančių vaikų nelanko mokyklos. Auga neraštingų žmonių karta. Kinta demografinė situacija. Gimstamas susilyginęs su mirštamumu. Tauta sensta. Jei situacija nesikeis, mums liko kokie 300 metų – per tiek laiko tauta išmirs. Jei iki to laiko nenutautėsime. Vyksta žymūs neigiami pokyčiai ir vertybių skalėje, kai pinigai tampa visagalis. Įsigali nihilizmas. Kontrabanda, šešėlinė ekonomika, mokesčių nemokėjimas visuomenės nelaikomi nusikaltimu. Tai priimama kaip neišvengiama būtinybė. Didelė dalis gyventojų vis dar laukia malonių iš valdžios. Dalis tiki, kad, kaip ir seniau, jais kažkas kitas privalo pasirūpinti. Valdžia tuo metu stipriai imituoja kuriamąjį darbą. Per dvyliką nepriklausomybės metų priimta 76 tūkst. teisinių aktų. Praktiškai visa Lietuva paversta nesibaigiančiu ekonominių-teisinių-socialinių eksperimentu. Šioje situacijoje laimi grupiniai-klaniniai interesai. Ir visai nesvarbu, ar tai būtų korumpuota valdininkija, narkomanija, ar tautinio verslo rykliai. Visuotinis skurdas pirmiausia yra smūgis pačiai demokratijos sampratai, nes tada susidaro palanki terpė įvairioms kraštutinių pažiūrų idėjoms. Kai jos tampa patrauklios žymiai visuomenės daliai, visuomeninės raidos kelias iš evoliucinio tampa revoliucinis. Pačiai Lietuvai sunkiai sekasi vaduotis iš šio skurdo liūno. Reikia pagalbos iš šalies. Mokslininkų skaičiumu, jei Lietuvos bendrasis vidaus produktas (BVP) kasmet išaugtų po 6 proc., tai Europos Sąjungos šalių vidurkį pasiektume po 30-40 metų. Tik ES šalims padedant galima šį laikotarpį sutrumpinti. Akivaizdus to patvirtinimas – sėkminga Airijos, Ispanijos, Portugalijos plėtra. Mums reikalingos jų investicijos, žinios, patirtis sprendžiant šią ir kitas problemas, su kuriomis dar susidursime. Mes galim daug ko stokoti, bet prarasti vilties – nevalia.

Jau balandžio 16 d. Graikijos sostinėje Atėnuose turėtų būti pasirašyta naujų valstybių stojimo į Europos Sąjungą sutartis. (Kaip žinoma, ši pusmetį Graikija pirmininkauja ES.) Turėtų, tačiau ar ši sutartis bus pasirašyta, neaišku. Pastaruoju metu pačioje Europos Sąjungoje kilo rimtų nesutarimų dėl Irako konflikto, konkrečiai – dėl galimo JAV karinio smūgio Bagdado režimui. Pirmasis signalas dešimčiai šalių kandidačių į Europos Sąjungą jau duotas. Nors pirmininkaujanti Graikija buvo pakvieta dešimties valstybių kandidačių atstovus į Graikijoje savaitės pradžioje vykusį ES aukščiausio lygio susitikimą dėl Irako krizės, tačiau labai greitai tą kvietimą atšaukė. Tai buvo padaryta Vokietijos, Prancūzijos ir Belgijos reikalavimu. Nepaisant to, kad Didžioji Britanija, Ispanija ir Italija buvo už kandidačių pakvietimą į ES aukščiausio lygio susitikimą. Tokiu būdu Paryžius, Berlynas ir Briuselis nusprendė nubausti vadinaamojo Vilniaus dešimtuko valstybes už jų išreikštą paramą Jungtinėms Valstijoms Irako konflikto klausimu. Todėl dabar niekas negali būti tikras, ar Vokietija ir Prancūzija neužblokuos naujų narių priėmimo į ES. Žinant, kad šios abi valstybės Europos Sąjungoje groja pirmaisiais smulkais, tokia įvykių eiga visiškai galima. Neatsitiktinai ir Lietuvoje taip atkuto euroskeptikai ir NATO priešrinkininkai. Naivu būtų manyti, jog tai tik tokių veikėjų kaip Seimo narių R. Pavilionio, J. Veselkos ar liūdnei pagarsėjusio "tautos pažangiečio" E. Klumbio išsidirbinėjimai. Deja, išsidirbinėja ne tik jie. Štai būsimojo prezidento įgaliotinis Alvydas Medaļinskas jau užsipuolė Europos Komiteto prie Vyriausybės generalinį direktorių, vyriausiąjį Lietuvos euroderybininką Petrą Auštrevičių reikalaujamas paaiškinti, kodėl numatomoje stojimo sutarties pasirašymo ceremonijoje Lietuvos vardu ją pasi-

rašys ministras pirmininkas A. Brazauskas, užsienio reikalų ministras A. Valionis, vyriausiasis euroderybininkas P. Auštrevičius ir Lietuvos nuolatinis misijos prie Europos Bendrijos ambasadorius O. Jusys. Mat naujasis prezidentas nori, kad sutartį pasirašytų tikrai jis, ir niekas kitas. Visai nesvarbu, kad kitos valstybės kandidatės atsiųs į Graikijos sostinę savo vyriausybės vadovus, o ne prezidentus. Na, o jeigu R. Paksas taip jau trokšta padėti savo parašą, tai jis galės tą padaryti, kai sutartį dėl Lietuvos stojimo į Europos Sąjungą ratifikuos Lietuvos Respublikos Seimas. Šis ginčas ir priekabių ieškojimas ten, kur visiškai nereikia, gali turėti visai kitų tikslų. Juk R. Paksas vertinamas kaip euroskeptikas.

Be to, pradėję aršią antiamerikietišką kampaniją prorusiškai Lietuvos veikėjai ėmė fariziejiškai aimanuoti, jog palaikydama Jungtines Valstijas Lietuva nuteiks Europos Sąjungą prieš priėmimą. Nusišnekama net iki to, kad Lietuva palaikydama Vašingtono politiką išdavė Europos Sąjungą. Tokiems veikėjams visiškai nerūpi nei ES, nei NATO. Jiems kur kas mielesnis kaimyninės Baltarusijos diktatorius "batka" A. Lukašenka. Beje, jie to ir neslepia. Todėl Lietuvos politikams tiesiog privalu nesiblaškyti ir vykdyti atlantizmo principais paremtą užsienio politiką – apsaugoti valstybę nuo šliaužimo Rusijos meškos glėbin.

Kelia susirūpinimą ir kompanijos "Vilmorus" paskutinių visuomenės nuomonių apklausos rezultatai. Nesvarbu, jog skelbiama, kad jeigu referendumas dėl narystės Europos Sąjungoje vyktų dabar, tai tam pritartų per 63 proc. Lietuvos piliečių. Tačiau tai beveik 4 proc. mažiau, nei buvo sausio mėnesį. Tokie dalykai verčia rimtai susimąstyti, nes vadinamieji euroskeptikai iki gegužės 11 d. numatomo referendumo dėl Lietuvos narystės ES tikrai nesėdės sudėję rankas.

Replika

Povilas VARANAUSKAS, Kovo 11-osios Akto signataras

Kas iš tiesų esi, Antanai Terleckai?!

Žinomas veikėjas Antanas Terleckas su jam būdinga maniera eilinį kartą parašė netiesą "Laisvame laikraštyje" (2003 01 30 - 02 13 Nr.3(27)). Šį kartą jis pasinaudojo tuo, kad "Lietuvos aidas" (2002 12 14 Nr.259) neatsakingai perspausdino mano 1992-ųjų metų porą publikacijų iš "Voratinklio" apie KGB veiklą Lietuvoje, agentūros sudėtį bei mokslininkų panaudojimą. Tačiau po publikacijomis pateikė redakcijos kompiuteryje buvusius du sąrašus žmonių. Vieni jų įvardyti politiniais kaliniais - renegatais, kiti - KGB agentais. Neatidus skaitytojas gali pagalvoti, kad tai mano publikacijos dalis, nors ji ir iškrenta iš konteksto.

1992 m. mano publikacijose tokio sąrašo nebuvo. Publikacijos perspausdintos nesuderinus su manimi. Aš sąrašų nesudarinėčiau ir laikraščiu nepateikičiau, renegatu niekada nieko nesu vadinęs. Išvardytų žmonių renegatais nelaikau.

Po poros dienų "Lietuvos aidas" paskelbė, kad aš čia niekuo dėtas, kad tai vieno redakcijos darbuotojo klaida. Tačiau paneigimus mažiau kas skaito negu pirmines neteisingas žinias. Manoma, kad jų tik 15 proc. Ant tokios meškerės kabliuko pakibo ir žinomas disidentas Vytautas Skuodis. Jis paragino laikra-

tį atsakingiau su manimi bendrauti, nors aš bendravau tik prieš 10 metų. Tad visi po mano kažkada rašytomis publikacijomis išvardytieji aiškintės su laikraščio "Lietuvos aidas" redaktoriumi.

Puldamas mane A. Terleckas tartum bando užstoti Albertą Žilinską, kurį gerbiu ir nelaikau jokių renegatu, o iš tiesų pasinaudodamas proga jį nenumaldomai puola. Labai dažnai kai kurie žmonės savo nuodėmes kitiems klijuoja. Tie, kurie vartojo žodžius "intrigantas", "Maskvos užsakymas", "suderinta su KGB ar jai įtakojant", naudojami savo patirtimi vykdy-

dami šių institucijų užsakymus. Aš, būdamas Aukščiausiosios Tarybos komisijos KGB veiklai tirti Lietuvoje narys, patyriau, jei kas pirštu rodo į asmenį kaip į KGB dalyvį, tai reikia žiūrėti ne į tą, į kurį rodoma, o į tą, kuris rodo. Tai taikau ir Antanui Terleckui. Savo laiku pradėjo rodyti į kitus pirmoji iš AT deputatų ir Kazimiera Danutė Prunskienė. Jau ne vieną kartą esu su A. Terleku kalbėjęs. Pažada daugiau taip nesielti. Po kurio laiko - vėlas pats. Aukščiausioje Taryboje jo paprašytas atstovavau jo vadovaujama Lietuvos laisvės lygai. Norėjau, kad jis

turėtų galimybę politiškai nerėksmingai atsiskleisti, nors žinojau jo politinius ir nepolitinius klystkelius. Bet kai jis pradėjo kaišioti panašius rašinius, kad perskaityčiau iš tribūnos, nutariau neremti. Dėl klaidinančių publikacijų skambinau jam ir V. Skuodžiui, jų autoriams. Neprisiskambinau. Todėl ir rašau, kad nebūtų klaidinami žmonės.

A. Terleckas visaip bando įpiršti man giminystę su J. Markulio žmona. Jis teigia, kad ji – mano teta. Nežinau, kuo ji jam užkliuvo. Save gerbiantis vyras taip nepersekiotų niekuo dėtos moters, gimusios 1909 m. Mes – ne giminės.

Pasakyk, kas iš tiesų esi, Antanai Terleckai?!

Irena MOCKUTĖ

Mūsų mama

Mūsų mama, Aleksandra Radavičiūtė, gimė 1913 m. vasario 26 d. Raseinių aps. Kražių valsč. Karklėnų apyl. Papentaukio kaime. Per savo 20-ąjį gimtadienį – 1933 02 26 (tą dieną ir jos vardadienis) susituokė su 23 metų ūkininku Leonu Mockumi iš Kražių valsčiaus. Po sutuoktinių abu gyveno vyro ūkyje. Dirbo daug - reikėjo įdirbti žemę, sodinti sodą, statyti ūkinius pastatus. 1934 08 15 gimė duktė Vanda, antroji duktė Irena gimė 1936 09 13. Laimingas mūsų mamos gyvenimas tęsėsi iki 1947 m. gegužės 25 d. Tą rytą auštant NKVD su sribais išsivedė mūsų tėvelį, uždare Kražių sribynėje ir ten tardė. Aš tuo metu mokiausi pirmoje gimnazijos klasėje. Keletą kartų mačiau tėvelį, šluojantį kiemą, kilnojančią nušautą partizanų kūnus. Porą kartų leido jam perduoti maisto. Kadangi gyvenau priešais šį baisų pastatą, girdėdavau tardomųjų dejonas, klyksmus, nors visa tai bandė užgožti akordeono muzika... Tuo pačiu metu buvo areštuoti dar penki kaimynai. Iš pradžių visus tardė Kražiuose, o birželį mūsų tėvelį išnešė ant neštuvų ir įkėlė į sunkvežimį. Man leido pažiūrėti - net mašinos bortą atidarė. Bet tėtis nekalbėjo. Tai truko akimirka ir mašina pajudėjo į Raseinius. Tai buvo mano paskutinis pasimatymas. Sesuo Vanda po suėmimo tėvelio nėmatė, o mama tėveliui į Raseinius dar veždavo maisto. Buvo leista pasimatyti su tėčiu. Jis prašė išleisti į mokslą dukras, nes jau žinojo, kad negalės mums padėti. 1948 m. vasarį tėvelis buvo nuteistas aštuonerius metus kalėti. Buvo išvežtas į Vorkutos lagerius, vėliau perkeltas į Komijoje esančius Pečioros lagerius ir 1952 12 29 žuvo. Po mirties (1999 m.) tėveliui buvo suteiktas Laisvės kovų dalyvio statusas.

Nelaimės prislėgė mūsų mamą. Atėjo 1948 m. gegužės 22-oji. Mamos tą naktį nebuvo namuose - ji vis dar vežė maistą į kalėjimą, nors tėvelio ten jau nebuvo.

(B.d.)

Kėdainių krašto sūnus

Sausio 26 d. Panevėžyje iškilmingai paminėtos paskutinio Vyčio apygardos vadovo Broniaus Karbočiaus-Bitės 50-osios žūties metinės.

Bronius Karbočius-Bitė gimė 1922 m. sausio 14 d. Kėdainių aps. Dotnuvos valsč. Kutiškių kaime. Tėvai turėjo 8 ha žemės. 1945 m. sribai tėvą Simoną suėmė, išsivežė visą turtą. B.Karbočius, vengdamas mobilizacijos, įsidarbino Kėdainių kelių valdyboje. Buvo suimtas, tačiau iš Josvainių areštines pabėgo ir partizanauti išėjo toliau nuo gimtųjų vietų. Būdamas veiklus tarp draugų turėjo autoritetą, greit suorganizavo partizanų būrį Surviliškio apylinkėse. Jau 1946 m. B.Karbočiaus-Bitės būrys (apie 12 žmonių) priklausė Danieliaus Vaitelio-Briedžio vadovaujama Vyčio apygardai ir veikė Kėdainių bei Surviliškio valsčių teritorijose.

Kaip apibūdina bendražygiai, Bitė buvo labai doras žmogus, visada optimistas, būryje palaikė griežtą tvarką ir ypač sėkmingai kovojo su skundikais, kurie prisidėjo prie žmonių trėmimo.

1949 m. balandžio 20 d. Vyčio apygardos vado Alfonso Smetonos-Žygaudo įsakymu buvo įsteigtos Briedžio ir Krištonio rinktinės. Briedžio rinktinėje, apėmusioje Ukmergės ir Kėdainių apskrityse veikusių partizanų būrius, sudarytam 4-ajam rajonui

iš pradžių vadovavo Albinas Burbulis-Žilvinas, vėliau – ats. ltn. B.Karbočius-Bitė.

B.Karbočius-Bitė du kartus buvo patekęs į pasalą. Ištrūkęs iš paskutiniosios 1951 m. liko vienas, nes žuvo paskutiniai jo būrio partizanai.

(keliami į 7 psl.)

B.Karbočiaus-Bitės 50-ųjų žūties metinių minėjimas

Būk sveika ir mylima!

Mes turime nuostabią Mamą – ji iškentėjusi išsiskyrimus, neteisybę, 34 metų likusi našlė nepalūžo, išaugino mus, dvi dukras, sulaukė vaikaitių ir provaikaitių. Šiomet ji švenčia savo 90-ąjį jubiliejų.

Savo vaikystę ir jaunystę mes praleidome šaltame Sibire. Ten buvo mažai šilumos, šviesos, saulės. Gal todėl nemo-kame gražbyliauti, o ir nemokė mūsų to niekas. Tačiau širdimi, meile, užuojauta visada būname su tavimi. Priimk mūsų nuoširdžius sveikinimus, Mama! Mes linkime Tau sveikatos, ištvermės ir ilgai mūsų – vaikų, vaikaitių ir provaikaitių – džiaugsmui gyventi!

Mamyte, mes labai Tave mylime!

Duktė Vanda, jos dukros: Daina su vyru Vytautu, Vitalija su vyru Tomu. Provaikaitiai Mantas, Mindaugas, Rokas. Duktė Irena. Likimo sesės ir broliai: kauniečiai Eugenija su vyru Juozu, Elytė, Onutė, Jaga, Aldona, Jadvyga ir Povilas Razminai, Danutė iš Kupiškio, Valerijus iš Zarasų.

ILSĖKITĖS RAMYBĖJE

Irena Svečiulytė-Urbonienė 1932-2002

Gimė Jukiškių k., Joniškėlio valsč. Tėvas – 1941 m. sukilimo dalyvis žuvo kovoje su sovietine armija. Irena su motina ir seneliais 1947 m. ištremta į Tomsko sr. 1949 m. suimta ir nuteista už politinę agitacinę veiklą 10 m. kalėti. Motina žuvo, seneliai mirė. 1954 m. Irena grįžo į Lietuvą, į Jukiškių k., Pasvalio r. Ištekėjo už Prano Urbono. 1970 m. persikėlė į Radviliškio r., Pociūnų tarybinį ūkį. Paskutiniu metu gyveno Linkaičiuose. Užaugino tris sūnus ir dukrą, sulaukė vaikaitių ir provaikaitių.

Palaidota Dambavos kapinėse, šalia vyro ir sūnaus. Užjaučiame velionės dukrą ir sūnus su šeimomis bei artimuosius.

LPKTS Radviliškio skyrius

Vytautas Klėdžius 1924-2002

Gimė Druskininkuose. 1944 m. baigė Vilniuje Policijos-žandarmerijos mokyklą ir tais pačiais metais suimtas, nuteistas 10 m. Kalėjo Vorkutoje, Uchtos šachtėje Nr.2. Grįžęs į Lietuvą apsigyveno Radviliškio r., Tyrulių gyv. Dirbo elektrovežio mašinistu, vėliau elektriku. Buvo aktyvus Sąjūdžio dalyvis, nuo 1992 m. LPKTS Radviliškio sk. narys. Taip pat LPKTS Radviliškio skyriaus tarybos narys. Aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje.

Palaidotas Polekėlės parap. kapinėse. Užjaučiame žmoną Elena, dukrą ir jos šeimą bei artimuosius.

LPKTS Radviliškio skyrius

Pranas Danta 1937-2002

Gimė Miknaičių k., Joniškio r., ūkininko šeimoje. Tėvas 1948 m. suimtas ir išvežtas į lagerį už laisvės gynėjų rėmimą. Žmona Juzė su vaikais ištremta 1948 05 22 į Irkutsko sr., Čeremkovo gyv. 1958 m. šeima grįžo į Lietuvą. Pranas lankė vid. mokyklą, vėliau baigė technikumą ir dirbo Joniškio televizijos perdavimo stotyje.

Palaidotas Skaistgirio kapinėse, Joniškio r. Užjaučiame žmoną, gimines ir artimuosius.

LPKTS Joniškio skyrius

Benediktas Pikelis 1934-2002

Gimė Karniškių k., Kruopių valsč., Šiaulių aps., ūkininko šeimoje. Tėvas dar dirbo ir eiguliu. 1951 10 02 visa šeima ištremta į Krasnojarsko kr., N.Ingašo r. 1958 m. šeima grįžo į Lietuvą. Benediktas dirbo Joniškio ATĮ vairuotoju. Vedė, užaugino sūnų ir dukrą, sulaukė vaikaitių.

Palaidotas Joniškio kapinėse. Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, dukrą, sūnų, gimines ir artimuosius.

LPKTS Joniškio skyrius

Albinas Umbrasas 1931-2003

Gimė Indrišiūnų k., Joniškio r., Šiaulių aps., ūkininko šeimoje. Iki trekties dirbo kolūkyje. 1951 m. kartu su tėvais ir mažamete sesute ištremtas į Krasnojarsko kr., Nižnij Ingašo r., Aleksandrovkos gyv. 1956 m. mirė tėvas. 1957 m. sukūrė šeimą su trektines Danute Vilčiauskaite. 1958 m. šeima grįžo į Lietuvą. Atkūrus nepriklausomybę sugrįžo į tėviškę ir ten ūkininkavo. Užaugino sūnų ir dukrą.

Palaidotas Meldužės kapinėse. Užjaučiame žmoną, dukrą, sūnų, gimines ir artimuosius.

LPKTS Joniškio skyrius

Atsiliepkite

Leonas MOCKUS, Prano, gimė 1909 m. spalio 27 d., 1948 07 24 nuteistas 8 metams. Į Vorkutos lagerį atvežtas 1948 02 18. Mirė 1952 12 29 Pečioros lageryje, Komijoje.

Norėčiau, kad atsilieptų jį pažinojusieji. Rašyti Irenai MOC-KUTEI, Bangų g. 19-6, LT-5800 Klaipėda. Tel. (8-46) 214671.

Kėdainių krašto sūnus

(atkelta iš 6 psl.)

Jis pasitraukė iš Kėdainių apskrities į Panevėžio miškus, kur buvo pristatytas Barausko būrio vadui Kaziu Janoniui-Šnekučiui. Bunke-ryje, Kutonyse, pas Aleksiejūną, B.Karbočius gyveno nuo 1951 m. rugsėjo iki kitų metų pavasario.

B.Karbočius keitė dislokacijos vietas, keitė ir slapyvardžius. Partizanaudamas Kėdainių apskrityje vadinosi Bite, vėliau - Skrajūnu, Neptūnu, o kai 1951 m. rugsėjo mėn. buvo paskirtas Vyčio apygardos vadu, dokumentus pasirašinėjo Algimanto slapyvardžiu. 1952 m. jis buvo paskirtas Lietuvos laisvės kovų sąjūdžio tary-

bos nariu.

B.Karbočius-Bitė - paskutinis Vyčio apygardos vadas, Šiaurės Rytų Lietuvos partizanų srities štabo narys, partizanų gretose kovojęs nuo 1944 m., žuvo 1953 m. sausio 26 d., verždamasis iš apsuptos Dambrauskų sodybos Panevėžio r., Šilagalio kaime.

B.Karbočiui-Bitei buvo pripažintas kario savanorio statusas, 1999 m. sausio 29 d. Lietuvos Respublikos Prezidento dekretu suteiktas pulkininko laipsnis, 1999 m. gegužės 19 d. jis apdovanotas Vyčio Kryžiaus 3-iojo laipsnio ordinu.

B.Karbočiaus-Bitės žūties vietoje pastatytas paminklas.
Dalia URBONIENĖ

Padėka

Už žuvusio vyro Broniaus Karbočiaus pagerbimą dėkojame LLKS prezidiumo pirmininkui dim. kpt. Jonui Čeponiui, Pasipriešinimo komiteto pirmininkui Antanui Šimėnui, gerb. Antanui Blažiui, tremtinių chorui "Likimai" ir jų vadovui Romualdui Baltuškaui. Dėkojame Panevėžio ir Kėdainių buvusiems partizanams, Laisvės kovų dalyviams, tremtiniam ir visiems, dalyvavusiems Broniaus Karbočiaus-Bitės žūties 50-mečio minėjime.

Joana Karbočienė ir artimieji

Sveikiname

Perėjęs tremtį, lagerio kančias, Vorkutos šachtose išdirbęs ketvirtį amžiaus ir vis dar nepalūžęs, 80 metų jubiliejų švenčia **Vincentas GEDAMINSKAS**, gyvenantis Švenčionėliuose. Šia proga jį sveikina žmona Genovaitė ir dukra Valentina su šeima. Sveikatos, dvasios stiprybės, Viešpaties palaimos!

80-mečio proga sveikiname Tauro apygardos ryšininkę **Petronėlę Antaniną BRAZAUSKAITĘ**. Sveikatos, Dievo palaimos ir ilgų gyvenimo metų linki bendražygiai.

Priimami vardiniai akmenys iš norinčiųjų įamžinti tremtinių, politinių kalinių, Laisvės kovų dalyvių atminimą Klaipėdos memorialie, prie Tautos kančios paminklo, S.Daukanto gatvėje. **LPKTS Klaipėdos sk., Liepų g. 3. Tel. (8-46) 493476 arba 410470.**

ILSĖKITĖS RAMYBĖJE

Rozalija Firantaitė 1922-2002

Gimė Vagariškių k., Joniškio r., ūkininko šeimoje. 1948 05 22 šeima ištremta į Krasnojarsko kr., Sovetsko r., Brodo miškų pramonės ūkį. Į Lietuvą grįžo 1958 m. Palaidota Kriukų kapinėse, Joniškio r. Nuoširdžiai užjaučiame seserį, gimines ir artimuosius.

LPKTS Joniškio skyrius

Stanislovas Plaušinis 1919-2003

Gimė Jūrės k., Kazlų Rūdos valsč., Marijampolės r. 1945 m. areštuotas už pasipriešinimą. Nuteistas, 1945-1956 m. kalėjo Pečioros ir Taišeto lageriuose. 1956-1957 m. gyveno tremtyje, Šiaurės Jenisejuje. Į Lietuvą grįžo 1958 m., apsigyveno Kazlų Rūdoje. Buvo aktyvus LPKTS Kazlų Rūdos narys ir visų renginių dalyvis.

Užjaučiame žmoną ir artimuosius.

LPKTS Kazlų Rūdos skyrius

Ona Januškevičiūtė 1923-2002

Gimė Šaltabarščių k., Molėtų r., stambaus ūkininko šeimoje. Mokėsi gimnazijoje, bet mokslą nutraukė tremtis į Irkutsko sr. Ilgai gyveno Sibire. Grįžusi viena gyveno Molėtuose. Buvo neįgali. LPKTS Molėtų sk. narė, aktyviai dalyvavo Sąjungos veikloje.

Palaidota Videniškių kapinėse.

Užjaučiame gimines.

LPKTS Molėtų skyrius

Monika Kučinskienė 1919-2002

Gimė Maštalėnų k., Krokelauckio apyl., Alytaus r. Su šeima ištremta į Sverdlovsko sr. Sibire augino vaikus, išleido juos mokyti. Buvo siuvėja. Grįžusi iš tremties gyveno pas dukrą Molėtuose. Buvo LPKTS Molėtų sk. narė.

Nuoširdžiai užjaučiame dukrą, sūnus, vaikaičius ir gimines.

LPKTS Molėtų skyrius

Kazys Kairys 1918-2003

Gimė Pašilių k., Ramygalos valsč., Panevėžio aps., ūkininko šeimoje. 1948 m. su šeima ištremtas į Buriatiją, Ulan Udė r., Ilkos gyv. 1949 m. sukūrė šeimą su likimo drauge Genute Žukauskaite. 1966 m. grįžo į Lietuvą, apsigyveno Panevėžyje. Dirbo cukraus fabrike darbininku. Užaugino dvi dukras. LPKTS Panevėžio sk. narys nuo 1991 m.

Palaidotas Šilaičių kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, dukras, artimuosius.

LPKTS Panevėžio skyrius

Juozas Aukštinaitis 1932-2003

Gimė Lapšių k., Seirijuose, Lazdijų r., ūkininko šeimoje. 1948 m. įsitraukė į pasipriešinimo okupantams kovą. 1949 05 19 areštuotas ir 1950 m. nuteistas 10 m. Kalėjo Mordovijos, Omsko lageriuose. 1955 m. grįžo į Lietuvą, apsigyveno Panevėžyje. Apsigygnė gydytojo diplomą. Sukūrė šeimą, užaugino sūnų.

Palaidotas Panevėžio kapinėse, Šilaičiuose.

Užjaučiame žmoną, sūnų.

Skelbimai

Vasario 21 d. (penktadienį) 11 val. Kauno Vytauto Didžiojo universitete, didžiojoje salėje (S.Daukanto g. 28), įvyks konferencija "Lietuvos energetikos integracijos į Europos Sąjungos ir NATO struktūras problemas". Pranešimus skaitys Seimo nariai A.Gricius ir B.Vėsaitė, Krašto apsaugos ministerijos sekretorius P.Malakauskas, miesto valdžios atstovai, žinomi energetikos specialistai V.Miškinis, M.Tamonis, J.Vilemas ir kt. Konferenciją ves dr. V.Briedienė ir A.Dragūnevičius.

Konferencijos metu bus demonstruojamas filmas apie Lietuvos kariuomenę.

Vasario 22 d. 10 val. Kauno savivaldybės Didžiojoje salėje (Laisvės al. 96) įvyks konferencija "ES ir Lietuvos regioninė politika: Kauno regiono plėtros strategija". Tikslas - diskutuojant išanalizuoti Kauno regiono plėtros perspektyvas ir trukdžius, aptarti Vilniaus ir Kauno regiono stiprinimo idėjas.

Rengėjai: ES ateities ir Lietuvos forumo Kauno apskrities taryba, Kauno apskrities viršininko administracija, Kauno miesto savivaldybė, Kauno apskrities Europos informacijos centras.

Vasario 22 d. 11 val. Vilniaus įgulos karininkų ramovės salėje (Pamėnkalnio g. 13) bus pristatomas leidinio "Lietuvos kariuomenės karininkai: 1918-1953" antrasis tomas.

Kovo 1 d. 11 val. Kauno įgulos karininkų ramovės salėje (A.Mickevičiaus g. 19) šis leidinys bus pristatomas Kauno visuomenei.

Kviečiame apsilankyti.

Vasario 28 d. 16 val. kviečiame į paskaitą "Europos Sąjungos šalių socialinės apsaugos sistemos ir vyresnio amžiaus žmonių gyvenimo kokybė", įvyksiančią LPKTS salėje (Kaunas, Laisvės al. 39, II a.). Lektoriai: KTU doc. dr. L.Žitkus, KTU magistrė I.Bajorūnienė.

Gerumo namai laukia

Nuo vienvėsių, senatvės ir negalios neapsaugotas nė vienas žmogus. Jeigu Jūs esate vienišas, senyvo amžiaus, be artimųjų globos ir priežiūros, visų pamirštas, apleistas ir neįgalus, Jums visada padės žmonių su negalia, senelių ir našlaičių pensionatas.

Į pensionatą priimami asmenys iš Kauno ir Kauno rajono. Neturintys pajamų žmonės (benamiai, vargšai, grįžusieji iš įkalinimo vietų, našlaičiai, vaikai iš daugiavaikių šeimų) šeštadieniais ir sekmadieniais maitinami nemokamai.

Adresas: Gerumo namai, Medekšnės g. 17, Romainiai. Tel. (8-37) 384699, (8-686) 61431.

Nuvažiuoti galima 34, 25, 49 autobusais ir 24 mikroautobusu nuo Kauno pilies.

Gerumo namai laukia ir tų, kurie gali paremti. Ačiū.